
Křížová Cesta 2025 (autorka Anna Vicherková nacházela inspiraci v Godzone podcastech)

Dobrý večer drazí bratři a sestry.

Letos prožíváme jubilejní rok, kterému dal papež František přívlastek „Rok poutníků naděje.“ O poutníkovi vypráví i stará křesťanská legenda, kterou jste již možná někdy slyšeli:

do Betléma k novorozenému Ježíši prý neputovali jen tři králové z východu, ale na stejnou cestu se vydal i čtvrtý král. Nesl s sebou jako dar tři vzácné drahokamy. Král během svého putování k Betlému postupně potkal chudé zraněné dítě, pak vdovu, která zrovna pochovávala svého syna- jediného možného živitele, a dál ještě skupinu nespravedlivě uvězněných lidí. Aby všem těmto ubohým pomohl, postupně rozdál své drahokamy, a putoval již s prázdnou dál. V nějakém přístavu ale zahlédl, jak na loď vedou lidi odsouzené na galeje, a bylo mu jich tak líto, že místo nich jako otroka obětoval sám sebe. Žil pak dlouho v zajetí a smutnil, že nedosáhl svého cíle, nikdy se nedostal do Betléma.

Když byl po mnoha letech propuštěn, došel do města, kde právě křížovali trestance. A v jednom z nich, ani nevěděl jak, náhle rozpoznal ono dítě, které kdysi tak moc toužil spatřit v Betlémě. Jak teď stál pod jeho křížem, natáhl k němu své prázdné ruce a do dlaní mu skanuli tři kapky mužovi krve, stejně třpytivé, jako byly kdysi jeho drahokamy...

Král, který na své pouti vše rozdál potřebným, byl nakonec odměněn. Pane dej, ať si uvědomíme, že neputujeme životem sami. Že čas, který obětujeme pro druhé, není zdržením, ale naopak teleportem za Tebou. Prosíme, ať každá naše cesta, jakkoli klikatá a odlišná od té vysněné, přijde k užitku a dobru pro lidi, se kterými se setkáváme. Provázej nás i na této křížové cestě. Amen

I. Pán Ježíš je odsouzen Pilátem

„Floutci“ a Adá- elegán v saku, nejdříve posměšky, pak smíření

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

M: Zmučený Pán Ježíš stojí před Pilátem, a ten se ho ptá: „Kdo jsi? Jsi židovský král?“

No Ježíš neodpovídá.

Kdyby měl vyšetřovatel napsat psychologický profil podezřelého, stálo by tam: nepůsobí násilnickým dojmem, nepohrdá autoritami a ani nemá projevy vůdčí osobnosti. Pilátovi je

trapně - muž stojící před ním je něčím zvláštní, možná mu je i sympatický... Přemýšlí, jak se z toho vykroutit, ale rozzuřený dav venku žádá pro muže trest...

Kdyby se tak v tu chvíli ozval Bůh-Otec, stejně jako u Jordánu, a řekl: "Tohle je můj milovaný Syn ve kterém mám zalíbení" ... Ale nic, a Ježíš pořád mlčí.

K: Mlčí, protože poslušně plní úkol, který mu byl Otcem svěřen. Plní své synovské poslání.

Nás všechny Bůh také nazývá svými milovanými dětmi. I já, i ty jsi Dítětem Krále. Nepochybuješ někdy o tom? Cítíš se tak vždy? I v nepříjemných setkáních? Nevyhýbej se střetu našich různých světů. Važ si jich a zachovej vzájemnou úctu a respekt.

Když si budeš připomínat, že patříš jedině Všemohoucímu Otcí, nejenže Ti to dodá odvalu, ale také velkorysost a větší shovívavost s druhými. Neboj se být Dítětem Krále, diplomatem v Božích službách. Buď velvyslancem Božího království. Pomáhej obrušovat hrany složitých mezilidských vztahů.

V: *Ti, kteří mnohé přivedli ke spravedlnosti, budou zářit jako hvězdy na věčné časy. Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.*

II. Pán Ježíš bere na sebe kříž -

Kluci se snaží neúspěšně zvednout kříž – nejdřív sami z jednoho konce, pak jiný z druhého konce, na konec společně naraz zvládnou.

V: *Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

M: Dřevo, které bylo Ježíši tak blízké, se kterým byl zvyklý pracovat v dílně svého pěstouna Josefa, ho teď tíží a způsobuje příšernou bolest v rameni. Možná ale pořád ještě trochu voní mízou...

Kdoví, jestli Ježíš v této chvíli vnímal i vůni dřeva. Jestli si dokázal vzpomenout na Josefa. Jestli mu bolest dovolila vybavit si i něco hezkého z jeho dětství... Kříž ale statečně dál nese. Přesto, že ví, co ho na něm čeká...

K: To víš drahý příteli - krásné a bolestné chvíle jdou v životě často spolu ruka v ruce, a nelze je oddělit. Naopak, vzájemně se zvýrazňují. A i když si to možná nechceme přiznat, jen tak nabývá lidský život na své plnosti.

Náš pozemský život je určen k tomu, abychom se učili růst v lásce. A křesťanství není o sebelásce, ani o nyní moderním „koučingu“ jednotlivce, ale je náboženstvím vztahů. A ve vztazích i když člověk utrhá četné rány, také mnohé dostává. A nelze nic a nikoho dobře poznat, mít s někým blízký vztah, když mu nevěnujeme dost času. A to stejné platí i o vztahu k Nejvyššímu. K dokonalému, milujícímu Otcí. Čím víc času budeš trávit s Bohem, tím víc bude On svou mocí konat ve Tvém životě.

V: *Lásku bez kříže nenajdeš, a kříž bez lásky neunesíš.*

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

III. Pán Ježíš poprvé padá pod křížem

Štěpík - balanc na hraně lavičky a po pádu vztek na přidržující

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

M: Pánu Ježíši docházejí síly a padá pod tíhou kříže na kolena. Pořád ale nereptá, nestěžuje si. A my? Jakmile se něco nevyvíjí podle našich představ, hned jsme znechuceni, nespokojeni, nevděční. A to se nám ani nemusí dít žádné příkoří. Je nám zatěžko vzdát se svého pohodlí, svých snů, jasných požadavků, jak se má vše vyvíjet..

K: Ústa mluví, čím srdce přetéká. Pokud svoji duši dostatečně nenasytíme Boží láskou a pokojem, jen stěží budeme schopni ustát své nezdary. Při sebemenším zachvění našeho pomyslného hrníčku se z nás budou sypat nadávky a obviňování všeho možného kolem. Jsme to, co jíme. Čím tedy krmíme svou duši? Jaké svědectví z nás „šplouchá“ pro ostatní, když se nám zrovna 100 procentně nedaří?

Bůh možná naznal, že právě ty to vše ustojíš. Že hned nevybouchneš. Že právě z tebe bude cítit ta Ježíšova nekonečná trpělivost a obětavost, se kterou svůj kříž i po pádu opět zvedl.

V: Je jako strom zasazený u tekoucí vody, který dává své ovoce v pravý čas, jemuž listí neuvadá. Vše, co podnikne, se mu zdaří.

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

IV. Pán Ježíš se setkává se svou matkou

Maria a kříž – Teri pohladí Ježíše, uváže bílý šátek kolem jeho nohou, pak skloní hlavu a smutní (Martin drží kříž)

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

M: Maria stojí před svým zmučeným synem a srdce ji puká ostrou bolestí. V uších ji možná zazní dávná slova proroka Simeona: „a Tvou vlastní duši pronikne meč...“

K: Ale v nitru duše možná pořád opakuje, co kdysi řekla archandělu Gabrielovi – „Fiat, ať se stane podle Tvého slova, ať se stane...“ ...sice s bolestí, ale zároveň i s důvěrou, že ač nechápe, proč její Syn musí tak trpět, věří, že Bůh vidí dál než ona...

To je důvod, proč Dábel tak nenávidí tuto ženu – Maria, ač je jen obyčejným člověkem, bytostí stvořenou nižší od andělů, ona svoji důvěrou vůči Božímu záměru anděly předčí... Část z nich odmítla Bohu poslušnost, když chtěl zrodit Ježíše jako člověka na svět, mezi hříšné lidi. Uráželo je sloužit Bohu-člověku. Ale Maria přijala... nesmlouvala o storno podmínkách této zvláštní Boží nabídky. A ani teď, na Kalvárii, nežádá pro sebe ani svého jediného Syna žádný životný „reset“, žádné bolestné... Dál bezmezně věří Bohu. V Marii prostší lidská bytost převyšuje dokonalejší andělskou...

V: Maria ve svém zjevení říká: „Moje drahé děti, kdyby jste věděli, jak moc Vás miluji, plakali by jste od radosti.“

Drahá Matko, pomoz nám, ať nezpůsobujeme další ránu Tvému Synu, ani Tvému milujícímu mateřskému srdci.

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

V. Šimon z Kyrény pomáhá nést Pánu Ježíši kříž

- challenge – 2 tábory, pak Martin přinese mezi ně kříž, kluci zkoprní...

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

M: Šimonovi přikázali vojáci na chvíli nést Ježíšův kříž. Nešel by k břemenu dobrovolně, ani ho nevyzval Ježíš sám - to by se Šimon možná slitoval – zmučený, zcela vyčerpaný muž sotva schopen dalšího kroku... Kdyby Šimon neposlechl, patrně by ho stihl krutý trest. Splnil příkaz vojáku nesvobodně, ze strachu.

K: Někteří z generace našich rodičů a prarodičů se za bývalého režimu ze strachu od víry odklonili. Bylo nebezpečné dát veřejně najevo své přesvědčení. Jiné to naopak ve víře posílilo, jejich svědectví porad můžeme číst na mukách na křížných cestách „Bože nedej zhytnout nám, ni budoucím...“

Mezi mladými jsou v dnešní době oblíbené výzvy, vzájemné hecování se, dokazování si různých dovedností. Proti našim předkům žijeme ve větším blahobytu, máme mnohem větší svobodu v tom, jak se můžeme veřejně prezentovat. Ale děláme to vždy v duchu křesťanské víry? Jak odpovídáme na Tvou výzvu následovat Tě? Jak přijímáme Tvoji výzvu lásky – vzít na bedra svůj kříž? Pořád s příslibem věčného života, ale již bez hrozícího trestu? Je zde před námi větší borec, než kdokoliv z nás...

V: Bůh nás nebude soudit podle dokonalosti našich činů, ale podle ochoty našeho srdce.

V: Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi

VI. Veronika podává Pánu Ježíši roušku

Letuška Eliška-„, my všichni vezměme svá srdce a dejme je Ježíši „ (Martin drží kříž)

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

M: Ježíši jdoucímu na smrt podává Veronika roušku, ať si utře tvář. Rychle, jednoduše, bez zbytečných slov.

Ježíše to rozhodně nezachránilo, ale přineslo aspoň trochu úlevy od ostrého štípání potu a krve v očích. Ve vší té hrůze, která se děla, se nečekaně stalo něco příjemného. Jako paprsek světla, který náhle změní úplné temno v šero, kdy už je alespoň něco vidět.

K: Křesťanství je realizační náboženství, a pokud takové není, tak to není křesťanství. Zprostředkuj druhým setkání s Kristem - ne na ideálním místě, ale tam, kde právě jsi. S možnostmi, které právě máš a když je to potřeba, tak se i sniž. A nestyd' se, i kdyby

v tom byla tvoje malost a nedokonalost. Použij Boží Capo 7 – přizpůsobuj svoji službu. Ne sobě, ale potřebám jiných. Zbytečně nic nekomentuj, jen udělej jasné gesto, pochopitelné a srozumitelné pro všechny. Jako Ježíš, když mluvil k lidem v jednoduchých podobenstvích a ne v odborných traktátech. Dělej i malé věci s velkou láskou. Nechej lidi ve svém okolí nenásilně poznávat Boží strom po ovoci.

V: Nebe nezačíná v oblacích, ale při stéblech trávy. Proto už nyní na zemi se k sobě navzájem chovejme jak v nebi. Vždyť i špendlík zvednutý z lásky může něčí duši obrátit blíže k Bohu.

V: Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

VII. Pán Ježíš padá podruhé pod křížem

Kluci jsou svázáni lanem, Honza je nakonec vysvobodí, ovace

M: Ježíši opět dochází síly a podruhé padá na zem. Nedokáže zvednout na nohy sám sebe, natož vzít opět na ramena kříž. Ačkoliv je sám pramenem, který občerstvuje duše, teď ho zmáhá bolest a fyzická žízeň. Čas už ani nevnímá, trápení se zdá nekonečné.

Když my prožíváme těžké chvíle, náročné situace, možná nás to svádí k myšlence, že se Bohu něco vymklo z rukou. Sobecky brbláme stejně jako jeho učedníci v bouři na lodi: „Pane, je Ti jedno, že hyneme?!“

K: A on byl přítom ve stejné lodi společně s nimi....

Jestli se ti ve vypjatých situacích zdá, že Bůh prodlévá, je na místě zeptat se sám sebe, jestli krom víry v Boha i věříš Bohu. Bůh je přece milující Otec, který koná vždy, když mu to dovolíš. Někdy náhle a prudce, jindy zas zvolna a nenápadně, jako jemný vánek. Na míru pro každého z nás, podle Jeho uvážení, ne podle lidské časomíry a seznamu přání, ale podle pravých potřeb. A často nám přidává i nezasloužený bonus zdarma.

Věřme i v těžkých chvílích, že nám Pán šeptá jako dobrý pastýř svým ovčím: „Jen vydržte, už pro vás chystám lepší pastvu.“

V: Stvoř nám čistá srdce Bože, a obnov v nás Ducha vytrvalosti.

V: Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

VIII. Pán Ježíš potkává jeruzalémské ženy

Trpící Čest'a, Martin odchází zajistit pomoc – dává pokyny klukům, ti to odignorují, Martin je pak kárá

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

M: Po celou dobu stoupaní na Golgotu Ježíš nepromluvil k vojákům, k svým mučitelům, a teď se najednou obrací k plačícím ženám... Napomíná ty, které ho litují a oplakávají. Zdá se to od něj nepochopitelné, možná až hrubé...

K: Ale ruku na srdce, drahý příteli - kolikrát když se modlíš, Ti myšlenky utečou někde úplně jinde? Mluvíš z Ducha, nebo z břucha? Jak dlouho Ti běžně vydrží nějaké

předsevzetí? A opravdu je vždy myslíš vážně, nebo je říkáš ve smyslu, že slibem neurazíš?

Řekneme si chlapsky na rovinu - když srdce mlčí, zbytečně jazyk pracuje...

Bůh nám nechává svobodnou vůli, no zároveň vidí do našich srdcí a touží je proměňovat. Že nás u toho nechce zranit ale neznamená, že nám přestane připomínat svá přání. Boží pravda není polovičatá, není v škále šedi. Je jasná. Když Pán Ježíš ustanovil v oběť sám sebe se slovy „toto je moje tělo a toto je má krev“, mnohé lidi to pobouřilo a odešli od Něho. On ale na ně nevolal jen aby se zalíbil „Vraťte se zpátky, já jsem to myslel jen „jako“... Vše, co Ježíš dělá a říká, není proto, aby se nám zalíbil. Napomíná nás, protože nám chce pomoci. Ohlašování Božího slova neznamená jeho popularizaci.

V: Slovo vážné a hluboké nemusí nutně znamenat, že je tíživé. Boží slovo je jako řeka, kterou bezpečně přebrodí jehňátko a stejně tak se v ní může vykoupat slon.

V: Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

IX. Pán Ježíš padá pod křížem potřetí

Společný kruh a zvedačka (Franta)

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

M: Ježíš je už téměř na vrcholu Golgoty, no padá po třetí do prachu. Podle lidské logiky nemá žádný důvod snažit se znovu vstát. Někde v davu pláče jeho matka a apoštol Jan, ale ani ti se ho nemůžou zastat, nedokážou mu pomoci. Nic dobrého ho nečeká, nik z těch, pro které to dělá, si jeho oběť nezaslouží. Začíná ho přemáhat pocit osamělosti.

K: Při stvoření světa sám Bůh řekl „člověku je smutno samému.“ a dal Adamovi společníci. A kdyby člověku bývalo jen smutno – v zkouškách by křesťan jako samorost ani neobstál. Zlý obchází kolem jako lev a číhá na svou kořist. A kdo se z Boží milosti obrátí, je v jeho speciálním hledáčku. Jen čistě z vlastních sil bychom jeho pokoušení neodolali. Jako píše apoštol Pavel - “nečiním dobro, které chci, ale konám zlo, které nechci.“ Zlému vyhovuje, když si připadáš osamělý, všemi opuštěný. Stáváš se lehkým cílem....

Potřebujeme společenství, abychom se v nejtěžších chvílích podporovali, chránili jeden druhého. Jestli se nám to líbí, nebo ne, jsme vzájemně propojeni, jako oka na rybářské síti. Konání jednoho ovlivňuje druhé. A ani toto vzájemné propojení by nestačilo, kdybychom zapomněli na toho, který nás spojuje. Jádrem všeho dobrého je jedině Bůh a v Jeho jménu dokážeme jeden druhého vzájemně nést.

V: Jsme jako andělé s jedním křídlem a létáme jen tehdy, když si pomáháme.

V: Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

X. Pána Ježíše svlékají ze šatů

Trhání trika (Vojta)

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

M: Zbičovaného, umučeného a trním korunovaného Ježíše vojáci svlékají ze šatů. Na vrcholku Golgoty stojí nahý před zástupem lidí, už nemůže být víc ponížen. Jakoby krutost neměla žádné břehy. Hněv v srdci Ježíš ale necítí, jen zklamání a bolest.

K: Skutečné těžkosti odhalují a formují naše nitro. Nutí nás ke konání, hrát v nich „mrtvého brouka“ nelze. Posouvají nás buď k něčemu dobrému anebo k něčemu zlému. Vždy si můžeme vybrat.

Zkus nahlížet na těžké chvíle jako na příležitost k projevení lásky. Dábel se rád pyšní svými činy, rád strhává na sebe pozornost. A proto ho nejvíc naštvěš, když mu ji nevěnuješ. Neznamená to popřít zlo, které se děje. Jasně ho pojmenuj, vymezi, a hned se obrať na Boha. Protože tmu zaženeš jen tehdy, když se sám obrátíš k světlu. Cožpak jsi zapomněl, že jsi Dítětem krále? Začni Boha prosit o milost odpuštění. A když už budeš moct, projev soucit a lítost se svým protivníkem. Ježíš nás přece učil modlit se „Otče NÁŠ, a ne Otec můj“. A též nás učil prosit „odpusť NÁM naše viny“, a ne „odpusť jenom mně a jeho potrestej“

Všichni jsme Jeho děti – jak ty, tak i Tvůj nepřítel. A Bůh Otec touží k sobě přivést nás všechny, ne jen některé vyvolené. Zvětšuj svoje srdce pro lásku, ne pro výčitky.

V: Poznání se proměňuje na moc, láska ve službu. Zprosti se všech svých závislosti a rádoby pevných pozemských bodů, aby Ti mohlo být naděleno něco lepšího, mírou hojnou, vrchovatou.

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

XI. Pána Ježíše přibíjejí na kříž

Kříž na kříž

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

M: Pane Ježíši, Tvé mučení dosáhlo vrcholu. Tolik ses snažil šířit dobro mezi lidmi, a stejně se to zdá marné.... Jakoby v srdcích lidí z Tvého učení vůbec nic nezůstalo...

K: V našich životech se často opakují stejné chyby, stejná zklamání. Zakoušíme pocit bezmoci. Možná proto, že naše stejné zvyklosti vedou ke stejným výsledkům, zpravidla neuspokojivým. Až moc ulpíváme na vlastním egu a „svých“ dílech, nepustíme Boha do svých životů. A přitom Bůh-Otec je vynalézavější, než jsme my. Umí psát rovně i po křivých řádcích. Nedá se vtěsnat do žádných tabulek ani měřítek lidské logiky. Je mnohem nápaditější, než si vůbec dokážeme představit. Poslal i svého Syna, ať nás učí lásce - nejen ze svitků tóry, ale svým příkladem. A hlavně – přesto, že jsme Jeho Syna ukřižovali, pořád nám dává šanci! U Boha neplatí žádné pravidlo třikrát a dost! Když projevíme upřímnou lítost nad svými hříchy, dostáváme se k nejlepším obnovitelnému zdroji na světě – k jeho nekonečné lásce.

V: Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

HUDBA

XII. Pán Ježíš umírá na kříži

Tma

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

V: Lidé mají strach ze smrti. Ale smrt není zlá. Je to jen kousek života těžkého. Co může být strašné, je umírání, když je duše osamělá a nespočívá v pokoji. Může přijít chvíle, kdy už sám nemůžeš nic a potřebuješ druhé lidi, aby Tě svými modlitbami nesli a pomáhali Ti. Do poslední chvíle. A pak můžou říct: „Tvé duši říkám, odejdi rovnou k Pánu Ježíši... tam na Tebe čekají, tam, u Ježíše je Tvoje místo.“

V: Ať tě nic neděsí, ať tě nic nebolí. I kdyby vše na světě skončilo, Boží láska navždy přetrvá.

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

HUDBA

Martin odváže šátek, podá jej Teri, ta si šátek přitulí, „sesune“ se u paty kříže dolu

XIII. Pán Ježíš je sňat z kříže

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

M: Pane Ježíši, už po Tobě zdánlivě nic nezbylo, vše jsi ztratil – sundali Tě už i z Tvého bizarního trůnu, z Tvého kříže. Na všechny kolem dolehl pocit prázdnoty, nastalo divné ticho.

K: Z kříže ale Ježíše nepoložili do prázdna, ale do klína jeho milující Matky. Jakoby zpět do prvního svatostánku... A Maria si opět možná opakuje ono „fiat, buď vůle Tvá“... V hloubi srdce tuší, že Bůh není ani v tuto chvíli nečinný. Že v Jeho dílně pořád něco běží na plné obrátky... Je to přece Bůh- tvůrce světa...

Ticho je sice nepřítomnost zvuku, ale není bezobsažné. Boží ticho je jen jiný kanál, na který možná ještě nejsme zvyklí. Boží ticho je plné poznání. Poznání ne množstvím faktů a informací, nesouvisí s inteligencí či vzděláním. Boží ticho je plné pravdy. Plné Jeho Ducha. A ten nikdy nepřestává vanout. Je dýcháním celého světa.

V: Přijmi i zdánlivou prázdnotu jako Boží dar. I skrz ní Bůh plní svůj záměr.

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

HUDBA - bubny , kým Teri odejde a ustaví se kluci s Eliškou – čekají

XIV. Tělo Pána Ježíše pokládají do hrobu

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

M: Ježíšovo tělo uložili do hrobu a zavalili jej kamenem. Vše je definitivně uzavřeno. Je po všem.

K: Ale my víme, že Bůh i na tom kameni za tři dny ukázal Svou velikost...

Možná ti bylo vše odepřeno, vzato, ale jen proto, abys našel jinou cestu, než tu svoji vychozenou – abys konečně uviděl Boží cestu.

Pokud se ti zdá Tvůj život tak nějak plochý, bezobsažný, se stejnými opakujícími se chybami, začni víc věřit Bohu. Následuj znamení Jeho cesty a budeš mít o zábavu postaráno: Budeš se učit kráčet po vodách a zároveň zjišťovat, že nic pevnějšího na světě neexistuje. Tvůj život začne naplňovat svůj smysl.

V:Pán Ježíš říká: Já jsem vzkříšení, pravda a život. Kdo uvěří ve mne, bude žít na věky.“

HUDBA (symfoňák - Eliška sedí, hloubá, kluci za ni stojí v půlkruhu; Eliška vstane, otočí se na kluky, ti se seřadí a nastaví lávku, Eliška projde Živý most směrem ke kříži – na konci ji Martin + druhý kluk pomůžou seskočit, TMA)

+ závěrečné požehnání